

سلامت روان و بهزیستی همگانی را در اولویت جهانی قرار دهید

MAKE MENTAL HEALTH & WELL-BEING
FOR ALL A GLOBAL PRIORITY

نقش سازمان‌های مردم نهاد و انجمن‌های علمی در ارتقای سلامت روان و بهزیستی جامعه

نقش انجمن‌های علمی در ارتقا سلامت روان و بهزیستی:

انجمن‌های علمی به عنوان یکی از مهمترین منابع علمی هر کشوری هستند که بر مبنای دانش و تخصص بالای خود در زمینه‌های مرتبط می‌توانند در کمک به ارتقا سلامت در ابعاد زیستی، روانی، اجتماعی و معنوی نقش موثری داشته باشند.

از مهم ترین انجمن‌های تاثیر گزار در حوزه سلامت روان که در کشور می‌توان به آن‌ها اشاره کرد عبارتند از انجمن علمی روانپزشکی ایران، انجمن علمی روانپزشکی کودک و نوجوان، انجمن‌های علمی روانشناسی، انجمن علمی مددکاری اجتماعی.

ارتقای سواد سلامت روان جامعه، پیشگیری از آسیب‌های روانی اجتماعی، آموزش و درمان اختلالات روانی از جمله نیازهای ضروری و انکار ناپذیری است که بدون حضور و کمک انجمن‌های علمی روانپزشکی و روانشناسی در کشور محقق نخواهد شد. از این رو توجه به جایگاه علمی و شأن اجتماعی این گروه از افراد متخصص به عنوان یکی از بزرگترین سرمایه‌های اجتماعی در حوزه سلامت هر کشور امری ضروری است که وظیفه حفظ این سرمایه به عهده دولت‌ها است.

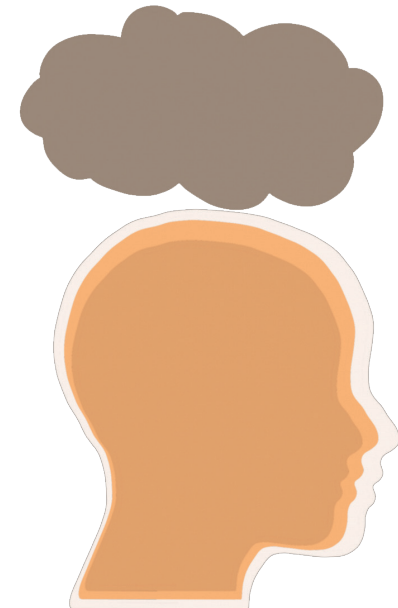
* با توجه به اینکه سلامت روان مسئله ای کاملا فرابخشی است. فرهنگ سازی در راستای ارتقاء سلامت روان و تاکید برای اصلاح روش زندگی از اهداف مهم حوزه سلامت با شناخت جایگاه سلامت و جلب مشارکت مردم و با همکاری سازمان‌های مردم نهاد است.

مقدمه:

سلامت روان یکی از اساسی ترین اجزاء رفاه اجتماعی و نیز یکی از مهمترین متغیرهای مهم تأثیرگذار در بهزیستی و سلامت جامعه به شمار می آید.

سازمان های مردم نهاد (سمن)، نظام پنهان **ارتقای سلامت** جامعه هستند. این سازمان های داوطلب، مستقل از دولت بوده و در عین غیرانتفاعی بودن، در خدمت مردم هستند و به همین دلیل، صدای مردم نامیده می شوند. سمن ها، نماد و واسط مشارکت مردم هستند و مشارکت مردم نیز یکی از بازوهای اصلی **ارتقای سلامت**، کاهش فقر و کمک توسعه عدالت در سلامت جوامع هستند.

سازمان های مردم نهاد و نقش آن ها در ارتقا سلامت روان:

در حالی که بیشتر سازمان های دولتی بر روی درمان تمرکز دارند، سمن ها می توانند خلاء در آموزش، پیشگیری، توانمند سازی و توانبخشی روانی- اجتماعی را پر کنند. در کشورهای توسعه یافته بسیاری از سازمان های غیردولتی ایجاد واحدهای توانبخشی روانی- اجتماعی در مناطق شهری و روستایی را به عهده دارند. این برنامه ها شامل طیفی از فعالیت هایی مانند مشاوره فردی و گروهی، آموزش توانبخشی حرفه ای، بازآموزی شناختی، حمایت از خانواده ها، گروه های خودیاری، فعالیت های تفریحی، اوقات فراغت می باشد.

مراکز ارایه دهنده خدمات سلامت روان که توسط واحدها و مراکز خصوصی فعالیت می کنند، مراقبت از بیمار، برنامه های مراقبت روزانه و نگهداری طولانی مدت را به عهده دارند و طیف وسیعی از خدمات ارائه شده توسط سمن های سلامت روان می باشند. به ویژه آنهایی که با بیماری های مزمن روانی روبرو هستند

سمن های سلامت روان می توانند به عنوان شرکای کامل خدمات دولتی در برنامه ملی بهداشت روان ایفای نقش کنند.

چنین مشارکتی می تواند چندین شکل داشته باشند:

۱- مشارکت در ایجاد کمیته های بین بخشی در هر منطقه که شامل نمایندگان سازمان های دولتی، غیردولتی و جامعه ی محلی می باشد.

۲- سمن های ارائه دهنده خدمات، به ویژه در مناطقی که خدمات بهداشت روان دولت ضعیف است، می توانند بسیار فعال باشند.

۳- سازمان های غیردولتی می توانند خدمات مبتنی بر جامعه را که شامل ایجاد مراکز مراقبت روزانه، امکانات مسکونی برای بیماران معلول مزمن یا کودکان، فعالیت هایی در زمینه ی ارتقا سلامت روان، ایجاد خطوط کمک به بیماران به ویژه افراد در معرض خودکشی، تسهیل گروه های حمایتی و پشتیبانی از خانواده ی بیماران و کمک به امرار معاش و ایجاد اشتغال را اجرا نمایند.